

В мені блукають дивні струми

Микола Руденко

В мені блукають дивні струми,
І вічність блискавкою б'є
У серце збуджене моє,
І палять мозок болі-думи.

Чиї вони і де блукали, —
Мої чи, може, не мої?
Які захмарні перевали
Взяли невидимі рої?

Кого за проповідь крамоли
Жбурнули в булькання смоли?
У кого мозок розкололи,
До божевілья довели?..

Ненавиджу оту нормальність,
Яка породжує ханжу.
Єдину визнаю реальність —
Уміння розпізнати лжу.

І прямо йти, і так тримати,
Як Бульба заповів синам.
Нехай дотепні дипломати
Спектаклі ставлять брехунам.

Горять в душі заграви дальні,
І голос пращурів не вмер.
Коли б усі були нормальні,
Ми б повернулись до печер.